

ningen, at det skal staa Medlemmerne fuldstændig frit, om de vil det ene eller det andet. Men der findes ikke i det lille Stykke, der skal sættes ind, hvis man vil beholde de bemidlede Medlemmer, nogen som helst Antydning af, at de kan gaa over i Fortsættelseskassen.

Jeg kunde ogsaa have ønsket, at man havde stillet sig mere imødekomende og vejledende, naar Talen er om, hvad da det mindste Bidrag er, der skal gives yderligere for disse bemidlede Medlemmer. I en Fodnote — der er mange Fodnoter, og det er dem, der er oplysende — har man sagt, at Forhøjelsen af Bidraget skal mindst være lige saa stor som det offentlige Tilskud. Man kunde nok have givet nogen Vejledning i saa Henseende, det har man gjort enkelte andre Steder, hvor der ellers kunde være Tale om at lade en Rubrik staa in blanco. Vi fik nemlig — lige i sidste Øjeblik har jeg vist Lov at sige — en Bestemmelse ind i Sygekasseloven om et Maksimumstilskud pr. Medlem, i København 4 Kr. 65 Ø., i Købstæderne 4 Kr. 15 Øre, og paa Landet 3 Kr. 65 Øre. Der kan være mange Betænkeligheder ved et saadant Maksimumstilskud, men der blev Enighed om det, og saa skal man selvfølgelig rette sig efter det. Hvis nu en Sygekasse ikke faar Tilskud fra Kommunen — og det er der jo mange, der ikke faar; de københavnske Sygekasser faar, saa vidt jeg ved, slet ikke Tilskud fra Kommunen —, ved den, at naar den sætter som Forøgelse af Bidraget fra de bemidlede Medlemmer det, der er Maksimumstilskuddet, er den paa den sikre Side, og saa ligger det klart for alle Medlemmer, at Sygekassen aldrig kan have noget Tab af at have de bemidlede Medlemmer, for der staar i Vedtægten, at disse Medlemmer skal give saa meget, som Statsstilskuddet i det højeste kan komme til at andrage. Jeg synes, at den Fordel skulde Administrationen drage af de efter min Mening uheldige Maksimaltakster i Sygekasseloven, at den sagde: Nuvel, naar Statskassens Tilskud aldrig kan komme over de 4 Kr. 65 Øre, 4 Kr. 15 Øre o. s. v., og det staar i Vedtægterne, at de bemidlede skal give dette Beløb, er man paa den sikre Side. Og saa staar det klart for alle, at aa kan Sygekasserne ikke have noget om helst Tab af disse bemidlede Medlemmer. De betaler nøjagtigt det samme, som Staten i det højeste vil komme til at tilskyde.

I denne Forbindelse vil jeg henstille til den højtærede Minister, om der ikke

kunde være Anledning til at overveje en Forandring i Sygekasseloven, inden den træder i Kraft. Vi har nu faaet, som jeg har nævnt, Bestemmelsen om Maksimumstilskud. Det er for mig et stort Spørgsmaal, om vi ikke hellere skulde stryge alle de øvrige Bestemmelser om Statsstilskuddets Beregning. Bestemmelsen om Maksimumstilskuddet har nemlig den svage Side, at naar en Sygekasse — det kan ske for Landsygekasserne, og det sker snart, om det ikke allerede er sket, for Købstadsygekasserne, navnlig de københavnske, men lad os tage en Landsygekasse, det er vel dem, der foreløbig er under Maksimumstilskuddet — kommer op over Maksimumstilskuddet, fordi den et enkelt Aar har mange syge — den kan have mange Medlemmer paa Sindsygehospitalet eller Tuberkulosehospitalet, eller hvilke andre Byrder der nu er paalagt Sygekasserne, som kan medføre stærkt stigende Udgifter —, saa kan den alligevel kun faa det, Maksimumstilskuddet pr. Medlem udgør, men de Aar, hvor den har været heldig og ikke haft saa mange syge, tager Staten Fordelen ved at sige: I Aar har I ikke haft saa store Udgifter, saa faar I kun det Beløb, som $\frac{1}{4}$ af de i Loven nævnte Udgifter repræsenterer, dækket af Staten. Det er den svage Side ved Maksimumstilskuddet, at de Aar, hvor Sygekasserne har haft store Udgifter, kan de maaske ikke faa $\frac{1}{4}$ af de i Loven nævnte Udgifter dækket af Staten, men i Aar, hvor de har været heldige og haft ringe Udgift, fordi de ikke har haft saa mange syge, faar de ikke mere end $\frac{1}{4}$ af de Udgifter dækket, som i Henhold til Loven skal tages i Betragtning ved Beregningen af Statsstilskuddet. Jeg vil henstille til den højtærede Minister at tage under Overvejelse, om vi ikke hellere skulde stryge alle de øvrige Bestemmelser og fastslaa, at Statens Tilskud er til hver Sygekasse det Beløb, der er nævnt som Maksimum. Det havde ogsaa den store Fordel, at Administrationen blev meget simplere end nu. Nu skal der nemlig for hver Sygekasse foretages en Undersøgelse af, hvor mange Sygedage der er, for Tilskuddet maa ikke andrage mere end 20, 16 og 12 Øre pr. Sygedag, henholdsvis for København, Købstæderne og Landet, og saaledes er der mange andre Undersøgelser, der skal foretages. Alt dette kunde man spare sig, naar man bestemte: Tilskuddet er i København 4 Kr. 65 Øre pr. Medlem o. s. v. Man behøvede da ikke al den anden Beregning, som kun skal foretages, for at